

zení, byť i samo o sobě lehké, způsobeno nástrojem takovým a takovým způsobem, s kterým obyčejně bývá spojeno nebezpečnost života; tím jest dle znění zákona úplně vyčerpána skutková povaha zločinu, o němž se jedná, zákon má tudíž za to, že okolnostmi, vytčenými v první větě § 155 lit. a) tr. z. jest již bezpodmínečně dán i úmysl způsobiti těžké ublížení na těle a není proto třeba obzvláště ještě zkoumati a zjišťovati, zda pachatel jednal v úmyslu přivoditi některý z těžkých následků v § 152 tr. z. vytčených, zda tu tedy jest náležitost skutkové povahy činu, kterou pokládá zákon za splněnou již okolnostmi uvedenými v první větě § 155 lit. a) tr. z. Není-li tu těchto okolností, není tu také skutková povaha zločinu těžkého ublížení na těle dle první věty § 155 lit. a) tr. z. Zločin ten vyžaduje toliko, že pachatel musí si býti vědom nebezpečné povahy a nebezpečného použití nástroje, který zvolil k provedení činu. Tomuto výkladu zákona neodporuje ani znění druhé věty § 155 lit. a) tr. z.; slovy »dokáže-li se jiným způsobem, že tu byl úmysl, způsobiti některý z následků těžkých v § 152 vytčených.« má býti prostě navázáno na případ, v němž pokládá zákon tento úmysl za splněný již okolnostmi v § 155 lit. a), první věta, obzvláště uvedenými.

#### Čís. 54.

**Dle § 5 zákona ze dne 31. prosince 1877 čís. 3 ř. z. z roku 1878 lze ihned v zasedání neveřejném vyhověti zmateční stížnosti státního zastupce do rozsudku sborového jako nalézacího soudu, jímž prohlásil se nepřislušným proto, že čin pro těžší prý kvalifikaci patří na soud porotní.**

(Rozh. ze dne 13. května 1919, Kr I 137/19.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl, zajištěn se souhlasem generální prokuratury, dle § 5 zákona ze dne 31. prosince 1877 čís. 3 ř. z. z roku 1878 ihned v zasedání neveřejném o zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku krajského jako nalézacího soudu v Chebu ze dne 25. února 1919, jímž tento krajský soud prohlásil se dle § 261 tr. ř. nepřislušným ku projednání a rozhodnutí trestní věci proti Richardu F. pro zločin krádeže ve smyslu §§ 171, 174 Ie tr. z., a, zrušiv v odpor vzatý rozsudek, odkázal věc dle § 288 č. 2 tr. ř. zpět do první stolice k opětovnému projednání a rozhodnutí. Ve věci samé vycházel zrušovací soud ze stanoviska, že obžalovaného lze bráti v zodpovědnost jen za věci, jím při plnění krámmů odcizené v hodnotě 2000 K, nikoli však, jak mínil nalézací soud za vše, co při plnění bylo odcizeno a co ovšem 2000 K daleko převyšuje. Po stránce formální podotkl zrušovací soud toto:

Rozhodnutí soudu zrušovacího stalo se vedle § 5 novely k tr. ř. z roku 1877 v neveřejném zasedání, poněvadž zmateční stížnost státního zastupitelství, jež určena jest zabrániti, by obviněný nemohl býti trestán dle vyšší trestní sazby § 179 tr. z. těžkým žalářem od 3 do 10 let, podána byla v e p r o s p ě c h obžalovaného.

#### Čís. 55.

**Na trestnosti předražování nemění ničeho okolnost, že obchod uzavřen za banku, jež dle stanov jest oprávněna s dotýčným zbožím obchodovati.**